

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
РОЙ 95 (2607) ГОД. XXVIСЪБОТА, 9 АВГУСТ, 1969 г.
ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

Ударни дни в чест на юбилея

Ще отговорим с нови дела

Още с публикуване на Призива на Окръжния комитет на БКП и другите окръжни обществено-политически и масови организации, активът и работниците от Завода за автоматични везни в Лясковец бяха запознати с него. Приеха се конкретни допълнителни показатели за повишаване производителността на труда, увеличаване на броя на везните, които ще произведат отделните работници. Така например в подготовителния цех производителността на труда ще се повиши с 50 на сто. Пресъоръчват се дават продукция за деня, равняваща се на II часа.

Подобни условия приема колективите и на другите цехове в завода.

Предвижда се до Девети септември да бъдат произведени над 10 600 везни, толкова, колкото заводът даде през миналата година.

Широко се разгаря социалистическото съревнование. По инициатива на Заводския профком и организацията на Комсомола, на първенците ще се връчат юбилейни картички с ликовите на Георги Димитров и Никола Уселиев, патрон на заводската комсомолска организация.

Призивът на Окръжния комитет на Партията намери добър отклик в съзнания на всички работници в завода. И те ще се стремят да отговорят на него с достойни дела.

Атанас МАРИНЧЕВ
секретар на партийната организация в Завода за автоматични везни — Лясковец

Тахната дума

Колективът на Машино-тракторното предприятие в гр. Елена е сред челните колективи в съревнованието за достойно посрещане на празника на Свободата. Към 8 август работниците изпълниха осеммесечния план.

Достигнати са показателите на годишното обещание.

В отговор на Призива на Окръжния комитет на Партията колективът отново направи предложение за допълнителни показатели за допълнителна продукция. С еднотипни бе прието обещание планът за септември да бъде изпълнен до 25 август, а вместо 170 000 лева — до края на годината да бъде произведена надпланова продукция за 450 000 лева.

С един месец предсрочно изпълни осеммесечния си план и колективът на ДИП „Училищна мебел и пособия“.

К. ВАСИЛЕВ

За празника — големи успехи

„За седемте месеца на юбилейната година бе произведена над планова промишлена продукция за 131 000 лева. Всички изделия получиха оценка „1“. Колективът стана носител на знамето на Министерството на машиностроенето и Централния комитет на профсъюза на работниците от машиностроенето, химията и енергетиката — така започва отговорът на колектива на Завода за телфери електродвигатели — Велико Търново на Призива на Окръжния комитет на БКП.

Колективът на завода е обещал да произведе надпланова продукция до празника за 30 000

лева, да получи оценка „К“ за еднотипен КГ 1605-6. Неговата висока цел е да превърне завода в образцово социалистическо предприятие.

Включвайки се във всенародното движение за достойно посрещане на славната 100-годишнина от рождението на В. И. Ленин, работническият колектив ще повишава своето майсторство и грижливо ще се подготвя за удвоената производствена програма през следващата година.

С приближаването на големия празник на Свободата все повече се разгаря социалистическото съревнование между бригадите и звената в Долюлп-нишки кооператив. Трудолюбивите кооператори и механизатори приеха Призива на окръжните ръководства дните до 9 септември да бъдат ударни.

Сега всички усилия са насочени към бране на домати за износ, на корнишоните, вадене на лук и към други стопански задъци. При план 600 т домати за износ вече са предадени 500 тона, а за вътрешния пазар — 308 тона. Най-много домати за износ предаде зеленчуковата бригада от участък Горна Липница — 206 тона.

Радващи са резултатите и от корнишоните. Досега кооперативът е предал на изкупвателните организации 356 т при план 450 тона, като на първо място е бригадата на Петко Шопкин — 115 тона, а от звената — на Христо Кенаров — 21 тона.

Отрано са взети мерки за предсметбената орзи. Изорани са вече 1200 дка. Набран е 1400 кг тютюн и предаден на сушилнята в Обединение. Овощарската бригада на Елена Кузманова прибири добра реколта от прасковите. Набрани са вече 7 тона. Наред с останалите селскостопански задачи не е подценен и въпросът за прибирането и съхраняването на фуражи за зимата. Складирано е 1100 т ливадно и люцерново сено.

П. ГЕНКОВ Новата линия влезе в строй

Ако дълго време не сте ходили в Амбалажното предприятие — Лясковец, непременно ще ви направи впечатление реконструкцията на помещението и най-вече новата корпусна линия за производство на консервни кутии. Още в началото на годината тук пристигна оборудването, а през март дойдоха и двамата съветски специалисти Иван Биковски и Хенрих Янсен. С общите усилия на съветските техници и на нашите настроятчи Иван Банов, Георги Йорданов и Христо Банов линията вече е готова и е пусната в пробна експлоатация. Нейният капацитет за една смяна е 85—90 хиляди кутии и до края на годината тя ще трябва да произведе около десет милиона така необходими за хранителната промишленост кутии.

Сега, когато новата линия е готова и блестящите ламаринени кутии стремително се носят по нея, долавяш усмивките по лицата на хората и доволството от успеха.

— Работихме задружно — казва настройчикът Иван Банов. — Затова успяхме да монтираме линията за около три месеца.

А край нас е шумно, едва се чуваме. Песента на ламарината изпълва всяко кътче, ударите на пресите за сечене на капаци като че ли отмерват пулса на това динамично предприятие.

Достойни кандидати за „Вазата на победата“

Пред своя хубав завършек е вторият етап от обявеното през миналата година социалистическо съревнование сред работниците от строителството под шефството на а. „Борба“, посветено на 25-та годишнина на Девосептемвриската социалистическа революция в нашата страна. Досега в Окръжния комитет на работниците от строителството и строителната промишленост са получени рапорти

от над 300 бригади, в които са включени близо 5000 работници, специалисти и служители. Във всички рапорти се докладва, че строителните колективи в окръга са не само изпълнили, а много от тях и превъзпъли предварително обявените и приети условия за съревнование, като с това са допринесли и продължават да дават своя принос за навременното завършване на пусковите обекти, за високо качество на строителните работи, за реализиране на икономии от материали и рационализации.

Между най-вероятните носители на „Вазата на победата“ засега се очертават работниците от бригадата на Деню Събев от ДСО „Промислен район“ — Велико Търново, които при отлично качество на строителството изпълняват над 140 на сто предвидените им норми, осъществили са икономии от строителни материали за над 38 000 лева. Високо са превъзпъли условията за съревнование и бригадите на Георги Миронов, Илия Христова и Атанас Николов от ДКЗ „Бъдеще“ — гара Бутovo, колективите на моторните кораби „Странджа“ и „Балкан“ от ДП „Дунавски драгажен флот“ — район Свишов и др.

Малко дни остават до навечерието на нашия най-светъл празник — 25-годишния юбилей на Девети септември, когато ще приключи това съревнование, съвместна инициатива на профсъюза на работниците от строителството и строителната промишленост и редакцията на в. „Борба“.

През това време ще се увеличат не само кандидатите за „Вазата на победата“, а и трудовите успехи на строителите и монтажниците, с които те ще посрещнат светлия юбилей ден.

Т. ЛИЦОВ

Предсрочно

На 6 август колективът на Окръжно апитно предприятие изпълни осеммесечния план за лекарствоснабдяването на населението и снабдяването на здравните заведения с инструментариум и апаратура. Голямо признание заслужават работниците, посвещаващи на светлия юбилей на Свободата и обещаващи до 8 септември да изпълнят деветмесечния план.

С. ДЕНЧЕВ

М. МАНОЛОВ

Навреме и качествено

Един след друг ремонтните отдели на Бонбонената фабрика при Държавни захарни заводи — Горна Оряховица работят ритмично. Доскоро ремонтниците потагяха машините и съоръженията на бисквитния и карамелажния отдели. От няколко дни двадесет и двама техници и специалисти усърдно работят по ремонта на локмуните и лабораторния отдели. Това всъщност са два от основните отдели във фабриката, оборудвани със съвременна техника. А срокът наистина е кратък — само за шестнадесет дни тук трябва да се пуснат в действие повече от три десет машини и съоръжения. За едно с това се монтира и нова поточна линия за производство на локмун бонбони.

— Не може да има никакво съмнение в силите и възможностите на техниците — казва ръководителят на ремонта инж. Милушев. — Сроковете действително ще спазим и то при нужното качество.

Ангажираните в ремонта на локмуните отдели техници, ръководени от дългогодишния и опитен майстор Н. Бакърджиев, са обещали да приключат една седмица предсрочно.

Младите Атанас Богданов и Руси Досев (на снимката), които сега ремонтният загваричник работи в лабораторния отдел, са особено усърдни. Неотстъпва ги следват Борис Енев, Коста Ганев, Стоян Дългачов, Иван Арбалджиев, Коста Кырков и др.

Ремонтниците от Бонбонената фабрика полагат усилия да уложат локмуните в лагуните на славния юбилей, навреме и качествено да извършат ремонта.

Н. КАЧАКОВ

Уругвайска делегация в окръга

Вчера във Велико Търново пристигна гостуващата по покана на Националния съвет на Отечествения фронт делегация на Левия фронт на свободата на ФИДЕЛ в Уругвай за ръководител Алберико Лопес.

Придружени от секретаря на Окръжния комитет на Отечествения фронт Ненко Цанков, уругвайските гости ще посетят

от над 300 бригади, в които са включени близо 5000 работници, специалисти и служители. Във всички рапорти се докладва, че строителните колективи в окръга са не само изпълнили, а много от тях и превъзпъли предварително обявените и приети условия за съревнование, като с това са допринесли и продължават да дават своя принос за навременното завършване на пусковите обекти, за високо качество на строителните работи, за реализиране на икономии от материали и рационализации.

Между най-вероятните носители на „Вазата на победата“ засега се очертават работниците от бригадата на Деню Събев от ДСО „Промислен район“ — Велико Търново, които при отлично качество на строителството изпълняват над 140 на сто предвидените им норми, осъществили са икономии от строителни материали за над 38 000 лева. Високо са превъзпъли условията за съревнование и бригадите на Георги Миронов, Илия Христова и Атанас Николов от ДКЗ „Бъдеще“ — гара Бутovo, колективите на моторните кораби „Странджа“ и „Балкан“ от ДП „Дунавски драгажен флот“ — район Свишов и др.

Малко дни остават до навечерието на нашия най-светъл празник — 25-годишния юбилей на Девети септември, когато ще приключи това съревнование, съвместна инициатива на профсъюза на работниците от строителството и строителната промишленост и редакцията на в. „Борба“.

През това време ще се увеличат не само кандидатите за „Вазата на победата“, а и трудовите успехи на строителите и монтажниците, с които те ще посрещнат светлия юбилей ден.

Т. ЛИЦОВ

М. МАНОЛОВ

СТРАЖ НА СИНТЕ ГРАНИЦИ

12 АВГУСТ — ДЕН НА БЪЛГАРСКИЯ
ВОЕННОМОРСКИ ФЛОТ

Утре българските военни моряци, заедно с целия наш народ, тържествено ще чествуват своя празник. Тази година тяхната радост е по-голяма, рапорът им пред Партията, правителството и командването е по-внушителен от всички досега. Защото те поднасят своя низ от мъжествени дела в служба на Родина само един месец пред славния 25-годишен юбилей от социалистическата революция в България, посветили плодотворно на упорития си и благороден труд на него.

Празникът на военноморския флот у нас е свързан с деня, в който след 500-годишно робство българският военноморски флаг за пръв път се развя на подарените ни от Русия военни кораби. В историята останата датата 12 август 1879 година. За да започне едно бурно развитие, изпълнено с бойни и героични подвизи.

Революционните дела на нашите моряци започват още от първите дни на флотата, заедно с руските революционни настроения моряци, за да преминават като червена пътека през периода на капитализма и фашизма и достигнат своя

апогей в годините на антифашистката всенародна борба. Има ли българин днес, който да не се гордее с революционния подвиг на Иван Загубански? Има ли военен моряк, който да не се гордее, че първият социалистически кръжок в армията е изграден във флота с участието на бележития пролетарски революционер Антон Иванов, че революционните моряци от „Надежда“ спуснаха флаг за поздрав на бунтовния „Потемкин“ през 1905 година, че през 1913 година се разбунтуваха срещу предалската политика на царското правителство, а през 1918 година в Севастопол начело със Спас Спасов застанаха на страната на социалистическата революция?

Днес военните моряци са на бойните постове и командните мостове, въоръжени с най-новите военноморски знания, със съвременна бойна техника. Те укрепват бойната готовност на флота в непрекъснати занятия и учения, в плаване при най-тежки условия. Те калаят своите мишци и волята в борбата с морската стихия. И са нейни господари.

КОНЦЕРТ НА ДРУЖБАТА

Така беше наречен съвместният концерт на танцовия колектив от град Дунавварош — Унгари и колектива „Победа“ при Профсъюза на културата, който се състоя в четвъртък във Велико Търново.

Претинците на братския унгарски народ, участващи в този прекрасен младежки ансамбъл, зарадваха хилядите зрители. Още първият танц възхити присъстващите. Изпълнението на „Добри чардаш“ беше изискано и с подчертано майсторство. След интересния камерен танс с камини, унгарските самодейни изпълниха кубанска танцова композиция „Чардаш с шпори“. Особено ярко се отвори играта на момичетата, които демонстрираха сложност в движенията и подчертано танцовална техника. Освен хоронграфината на Сели Йожеф, за ушеходящата музика на композитора Иван Молнар. Първият танс на танцовите от „Победа“ беше „Пиринска младост“. И сега те показва високата си класа.

След хумористичния женски танс „Подиграване с ергените“ мъжката група от състав на Дунавварош изплати тематичния танс „Жълта роза“ на хореографа Дождо Летай. Отлично беше изпълнението на тримата солисти с розите. Логичен завършек на първата част от концерта беше изпълнението на „Джиганско“ от нашия състав.

През втората част на концерта гостите показаха танците „Игра на двойки“, „Вербуш“ и оригиналния танс от Трансилвания „Ергенско въртене“ на хореографа Атила Петерфи.

Камерният танс „Младежко напирване“ и особено „Шопска соната“ на „Победа“ бяха бурно аплодирани.

Гостите бяха приветствувани от именити на Окръжния съвет за изкуство и култура и от самодейния.

П. ДИМИТРОВ

ИЗСТРЕЛЯНА Е АВТОМАТИЧНА СТАНЦИЯ

„СОНДА-7“

МОСКВА, 8 август (ТАСС)

— Днес в Съветския съюз с по мощта на мощна ракета-носител бе изстреляна автоматична станция „Сонда-7“.

Целта на изстрелянето е да се направят по-нататъшни изследвания на Луната и околното пространство, да се направят снимки на повърхността на Луната и да се изпробва работата на усъвършенстваните бордови системи, агрегати и конструкции на ракетно-космическия комплекс.

След извеждане на станцията в орбита на изкуствен спътник на Земята, тя бе ориентирана в пространството и в определена точка на траекторията

бе включен двигателът, който придале на станцията необходимото ускорение. В резултат на извършената маневра, станцията бе изведена на траектория към Луната. След огледането на двигател от станцията, слънчевите батерии бяха ориентирани към Слънцето, а антените за радиовръзка бяха ориентирани към Земята.

Със станцията се поддържа постоянна радиовръзка. Управлението на полета, определянето на параметрите на траекторията и приемането на телеметрична информация от борда на станцията се осъществява от командно-измерителен комплекс на Земята.

ОТРЕД СЪВЕТСКИ КОРАБИ ЗАМИНАЛ

НА ПРИЯТЕЛНО ПОСЕЩЕНИЕ ВЪВ ВАРНА

СЕВАСТОПОЛ, 8 август (ТАСС)

— По покана на министъра на народната отбрана на Народна република България армейски генерал Добри Джурев, заминаха на приятелско посещение във Варна съветските крайцер „Дзержински“ и четири кораба за охрана. Отредът се ръководи от командувачия Съветския черноморски флот вице-адмирал Виктор Сисоев.

„Това не е първото посещение на кораби на черноморския флот

в България — каза пред кореспондент на ТАСС вицеадмирал Сисоев. Винаги, когато нашите моряци посещават тази братка страна, всеки от нас изпитва особена радост. В България ние се срещаме с приятели, братя по класа, братя по оръжие. Моряците от нашите флоти са обединени от дружба, искреност и сърдечност, спонни от съвместно пролятата кръв в огъня на сраженията против общите врагове“.

ДЕЛОТО НА Б. СПОК Е ПРЕКРАТЕНО

НЮ ЙОРК, 8 август (БТА)

— Под натиска на американската и световната общественост Министерството на правосъдието на САЩ вчера реши да прекрати съдебното дело по делото на известния борец за мир д-р Бенджамин Спок.

През януари м. г. властите обвиниха Спок и неговите другари в „заговор с цел да подстрекават младежта да отказва да служи в армията“. Надявайки се след това широка протестна вълна в САЩ и в целия свят постави служителите на американската Темида в неудобно положение: на лодската

скамейка бяха изправени борби за мир, противници на престъпната авантюра на САЩ във Виетнам.

Другарите на Спок, след като се обърнаха към апелационните съдилища от различни инстанции, успяха да отсрочат произнасянето на присъдата. Сега по-зорието преследване на Спок и на неговия съмишленник М. Фербер е прекратено, но както и по-рано, съдебна разправа заплашва двама други представители на мъжествената четворка — свещеника Кофин и писателя Гудман.

АКЦИЯТА В МЕРДАНИЯ

Вечерта на 11 срещу 12 август 1944 година Еленската партизанска чета напусна Златаришката гора и се придвижи към с. Мердания. Предстоеше за вземането на селото. Стоян в горичката, която е на 1 км от него. Тодло е. Мирише на сено и слама. Тихо се дават последните разпореджия, доуточняват се задачите на отделенията, на всеки боец.

Смрачи се. Определеният час наближи. Предварително беше уговорено в случай на опасност Васил Шубраков, наш ятак и помагач, който беше горски, да излезе край селото и извън сирог си три пъти. Тревожен сигнал нямаше. Можехме да тръгнем. Бойците станаха, провериха за последен път оръжието и се строиха. Всички бяха възбудени, готови за всякаква изненада. Подале се команда: „След мен — марш!“ Тръгнахме. Напред е командирът Стефан Хаджикръстев. Той е бил участник в Испанската гражданска война. Опитен, смел, решителен, уважаван от всички. След него е политкомисарят на зоната — Юрко. Постепенно ускорихме крачката. Скоро възникна ход прераства в тичане. Тъка навлизаме в селото. Хората ни гледат изненадани и учудени. Пръвоначално и мълко смутени. Някои обаче се досещат каква е работата и съобщават бързо на съседите си новината за идването на партизаните.

Наближихме центъра на селото. Поставени бяха постове по шосетата, водещи към Велико Търново, Елена и Златариша. По тях често се движеха камиони с полиция и жандармеристи. Връзката с Велико Търново и Елена беше прекъсната. Първо отделение разоръжи патрулните селски двойки и бързо зае общината и пощата. Скоро оттам Калин изнесе архивата и на площада лумна голям огън. Със зачервени от възбуда лица партизаните и селските хвърлят на разните списъци в огъня и проклинат фашистката габриелска власт. Второ отделение излезе на площада, завзе кръчмата. Партизански двойки обкохиха селото и подканиха хората към площада. Те дойдоха с готовност, любопитни, леко възбудени, весели. Сякаш заминаваха за настъпна окупацията свобода. Приемаша ни като нейни предвестници. Макар кръчмата да беше голяма не можа да побере всички. Мнозина се трупаха по прозорците и площада около нея.

На Окръжната изложба за техническо майсторство и творчество на младежта голям интерес предизвикаха експонатите на Завода за телефонни електроапарати — Велико Търново.

Из дейността на отечественофронтовските организации

Политическата работа в чест на юбилея

Малко дна ни делат от 25-годишнината на Девети септември. Тази дата всички трудиши се от Михалска община се готвят да посрещнат с големи трудови успехи. Общинският и селските комитети на Отечествения фронт работят по предварително приети планове. На общоселски и нивозни събрания се изнасят беседи, свързани с международното и вътрешното положение, с героичното минало и социалистическото строителство. В чест на юбилея Общинският комитет на Отечествения фронт организира вече четири вечерни на трудовата слава, на които жените-труженици разпоредиха своите постижения и приеха нови обещания.

Особено възбуждава беше срещата с участниците и близките на загиналите в Отечествена война. Приветствие от името на Българската народна армия поднесе генерал Хаджикръстев, също участник в Отечествена война.

Голямо оживление и възпитателно въздействие сред трудишите се оказа викторината-състезание на тема „Познаваш ли своя роден край?“ съвместно с община Маслаево. Трудишите се научиха много нови факти около образоването на селищата, тяхното героично историческо минало, тяхното настояще и бъдещо развитие.

През май по инициатива на Общинския комитет на Отечествения фронт бе обсъден книгата „Мургаши“ от Добри и Елена

Джурови. На обсъждането присъстваха героите от книгата — полковник Тошков, подполковник името Танаас. С интерес се посрещна и воденият сега разговор на тема „Какво ни интересува от съвременното? В него участват членовете на Отечествения фронт по производствени единици, хората от предприятия и учреждения. Дава се възможност чрез разговора да се взема отношение от почти всички членове на Отечествения фронт по международното положение, по вътрешните организационни и стопански въпроси и други проблеми на съвременността.

Сега, през месец август, се бъдат изпратени 120 души, членове на Отечествения фронт, на екскурзии по различни маршрути из страната. Така те нагледно ще се запознаят с героичното минало и социалистическото строителство в Родната. В те екскурзии се включват предимно активисти на нивозите организации и най-добрите участници в просветните форми.

Всичко това спомога за повишаване на патриотичния дух на трудишите се и политическото им укрепване, които ще бъдат най-ярко демонстрирани при посрещането на 25-годишнината на социалистическата революция в България.

Д. МИЛАНОВ
председател на Общинския комитет на Отечествения фронт в Маслаево

целта на нашата борба и ги прикани да участват активно в съпротивата и въоръжената борба. Селяните слушаха пламенните и правдиви слова със затаен дъх. По лицата им се четеше ненавист. Края на речта те изпратиха с бурни одобрения и възгласи.

След това в кръчмата и на площада прозвуча друг глас: „Днес всички народи са възстали.“

В този миг възвишен, велик, че толкова години са търпели на капитала крвавия лик“

Своето стихотворение декламираше партизанинът Сидер. След това множеството се смесиха с партизаните. Хората се отпуснаха. Те ни заобиколяха, разглеждаха ни с любопитство, прегръщаха ни. Особен интерес и възхищение бе проявено към нашите партизани. Румяна и Лилияна разказваха на младежите за партизанския живот, за трудностите, за борбите на четата. Всички ни канеше на гости. Снабдяваха ни с храна и други вещи. В тези радости и незабравими часове хората ходеха свободно като господари по площада и ливадите. Само богатите и мръсниците се бяха скрили.

Един от постове (агачката Неда Кацова) видяла светлини откъм Еленското шосе. Веднаги ни уведоми. Дадехме команда и четата бързо се строи на площада. Разделихме се най-сърдечно. Потеглихме и запяхме: „Земия на Ботев и Левски отново е робска земя...“ Всички ни изпратиха с усмивка. У някои радостта се смесиха със съзвиз. Младежите ни придружиха до края на селото и пееха заедно с нас.

Не след дълго, след като напуснахме Мердания и на площада спрели дъз камиона с жандармеристи. Те обаче нямали до стъпването куржаз да тръгнат след нас. Загва пък започнали да тормозят селяните. На другия ден пристигнали цяла глутница формени и тайни полиция. Били арестувани, тормозени и жестоко бити нашият най-добър ятак и помагач от селото Неждо Капов, Стоян Двигиев и други други.

Вестник „Народен партизан“ орган на отряда даде следното съобщение за акцията в с. Мердания: „На 12 август изрядът блокира и зае с. Мердания — Великотърновско. Караулът е обезоръжен. Властта е в ръцете на партизаните. Взети са 6 пушки, една раница, патрони, пилушца машина и 20 топа шкелостилна хартия. Проведено е политическо събрание, с участие то на 200 души селяни. Един се лянни мина в отряда“.

Завземането на с. Мердания беше една от поредните акции, които се извършваха по решение на Окръжния комитет на Партията като най-рационално средство за разобличаване сред народа на правителството на Б. грянво. Тя имаше преди всичко политическо значение. Нейното въздействие не се изчерпваше само в селото, но и в целия район.

По случай тази паметна вечер и 25-годишнината от победата на социалистическата революция, ние, бившите партизани от Еленската чета, искаме най-сърдечно и топло да поздравим всички наши другари и приятели от село Мердания, които по различни начини участваха в борбата и в оазис лятна вечер ни посрещнаха така радушно.

Генерал-лейтенант М. ЦОНЕВ
бивш политкомисар на Горнооряховския партизански отряд

ДАП „Пътнически автотранспорт“ — клон Горна Оряховица

Търси

КОНДУКТОРИ. Постъпване веднага. Заплата съгласно щатна таблица 31. Справка при началника на автогара Горна Оряховица, телефон 50-02.

Държавни захарни заводи

— Горна Оряховица

ТЪРСЯТ

шофьори първи и втори клас и трактористи.

Заплата от 180 до 200 лева.

Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“.

Една малка България

Недвата на историческия храм Царевец през минувания месец разкриваха и двадесетина студенти от Държавния педагогически институт „Алеко Руссо“ в гр. Белград — Модлавска СР. Направи ми впечатление, че в списъка на съветските студенти фигурираше и име на българка — Анна Василева Мирчева. Първоначално помислих, че е преводачка. Но когато отидох на самия храм и полюбопитствувах да се осведомя за случая, оказа се нещо много интересно, което искам да споделя.

Дребничката, радужна и сякаш вечно засмивана четвъртокурсничка по физика се оказа прекарасен събеседник. Тя говореше чист български език — без нито една чуждинка и неологизъм, какъвто са говорили нейните деди и прадеди преди повече от столетие. Удивително ни растеше. Възрастта не се скрива. Златокъдрата девойка се усмихваше и говореше...

Било по време на непоносимото османско иго, някъде около 1823 година, Будин балканджии от Троян, които не могли повече да понасят ярем на пороби телите, завинаги се разделили с родната земя, за да търсят убежище в Бесарабия. С тях потеглили и прадедите на Анна, със стадата и челядта си, та основавали сегашното модлавско село Стар Троян. Минали години. Балканджии напуснали новото си поселище, за да търсят по-плодородна земя. Намерили я на петдесетина километра и там скътали новия гнязла. Така изникнало селото Нова Троян — родното място на прелестната Анна.

— Родното ми село — възкликна девойката — представлява един малка България. — Въпреки че е отдалечено на стотин километри от Стара планина, от люлката на българщината, го запазило националния ни дух. Разположено е на четириседесина километра от Болград. Всичките му жители, които обитават над 1100-те къщи, са българи. Естествено е, че всички говорим на родния си език, на български. Няма къща без стан. След завършване на работата на полето жените сядат на станове, хващат соваците и започват да гъкат пестроцветни черги и плагана. Те се обличат така, както са ходили някога прабабите им — един със сани, други със сумки. Празничен ден поставят новите си премени — със златки и пеняри — и се хващат на хорото, което до късно се вие на селския площад.

Мъжете ходят с гайтанлии по гурци, с цървули и бели навушка, препасани с черни навои. На главите си поставят любимите си карнобатски каплани. Почти всички старци са облечени с антерийки.

В къщите си имаме миндери. На тях сядат децата по време на обяд и вечеря. Ястията потнасят в глинени паници и чинии — в селото имаме неколцина грънчари, които са наследили грънчарския занаят на дедите си от Троян. В десеткласното училище всички учители са българи. Те учат децата да пеят стари български песни. А как много обичат нашите хора българските песни! Редовно слушаме програмата на Радио София, по-специално предаванията за селото и народните песни. Но и всички ние пеем. Младите редовно се събират на селския — момите предат или плетат, момчиците ги зазават. А най-обичаме празничното хоро, когато цяло село се трупа на мегдана. И стари баби идват, и дядоците са при нас на хорото. Когато хорото се разпусне, събираме се на групи и започваме любимите си песни. Първо изпеем „Тих бял Дунав“. След това „Метнало Ленче ябълка“, „Донка на порта седеше“...

Обичай е у нас призначен

дн, след хорото и песните, да ходим на гости. Събираме се по няколко близки семейства най-близките роднини и приятели. Децата започват да четат български народни приказки — възвръщат се гощават и пеят „песни за вехти времена“. През зимата момчетата ходят на колелдуване, през пролетта, ние момичетата, лазаруваме.

А пък събитие — каква голяма радост носят те на цялото село! Всички жители на Нова Троян тогава пеят и играят, веселят се до зори. Стари чичови са нашите — за дълго се помнят от всички. Писват гайдите, засирават гъвките. И така — цяла седмица.

След сватбите започват делничните дни, пътни — много радост и... недоволства. Сякаш, всеки от нас мечтае да види родината на своите деди и прадеди, да я търже по-за миг. Затова и моята радост сега, когато съм стъпила на българска земя, няма края.

Николай КОТЕВ

ХУБАВЕЯТ РОДНИТЕ СЕЛА

Минеше ли камionen на каменския богатш Петър Канджев през селото, след него се ди гаха облаци от прах. Той се настиляше по къщите, навред в селото.

Така беше някога. От тогава са изминали едва 25 години. Койко се измени през това време Нова Върбовка. С много културни придобивки се сдобиха жителите му. Освен новата сграда на народния съвет, магазинът на потребителната кооперация, фурната, в процес на строеж са детският дом и ресторанта с обществена кухня.

Жителите на селото ще посрещнат юбилейната годишнина с нова придобивка. Работниците от асфалтовата база в село Камен вече завършват асфалтирането на трикилометровата главна улица на селото. Ще бъде оформен и центърът на селото.

По този път ще минават всеки ден много камиони, лекци коли, мотори. Сега обаче не ще дигат прах след себе си. А след тях няма да тичат босоножите деца. Койко коренно се промениха нашите селища, животът на хората! А са се изминали едва 25 години!

Ив. КАРАВАНОВ

Вече 32 години неговото ежедневие е при книгите и с хората. В библиотеката на читалище „Напрелък“ в Клифареве идват и млади, и стари, и деца. Някой той помни още като малък, други от годините на борбата, когато те бяха намерили неговото разбиране и помощ. Спомените за тези години не са избледнели.

... И този път Тинка влезе никак незабелязано. Заби поглед в страниците на една книга и едва когато излезе и последният посетител се обърна към библиотеката:

— Дай ми Шолохов, Джек Лондон... Койлото имаш...

Той, както всякога, тръгна сред пестрите редци и взе да отбира. Това момиче беше дошло чак от махала Свириште. И сега то мъчливо прибра в багажа си куп книги и тръгна по своя труден път. Библиотекарят не я питаше нищо, защото помнеше думите й при едно от първите идвания тук.

— Зашо да ти обяснявам само ли чета всичко? Не е ли важно, че хубавата книга трябва на хората и... поапа на такива, които могат да я осянят, да се поучат от нея? Но... нека не говорим повече!

Едно момиче с риск за себе си отнасяше богатството, скрито между кориците, за да стигне то до нежеланите, до партизаните, до затворническите килии... Зашо бяха още страшните дни и нощи на 1943 година.

В малката стая на читалищната библиотека Тинка не беше единственият такъв посетител. Ремисите от черкеско Клифареве бяха най-активните читатели. Водеше ги обикновено Ванката. Той заставаше пред Марин и с неизменната си усмивка подканяше:

— Хайде, намери нещо за четене, ама дедо!

ДВА ЛИСТА ОТ ДНЕВНИКА НА ЕДНА БРИГАДА

Кое по-напред да се пише? Как да се започне и как да се завърши? Толкова хубав беше този ден! Вървахме се от работата изморени. Особено момчетата, макар че не си признават. Затова след обедата компитири ни остави всеки да се занимава с каквото иска. Зазля дъжд. Павлита и Силия четяха. Ганка и Стела пишяха нещо. Илия рисуваше. Евгени (Професорът) и Цанко играеха шах. Но в гр част подир обяд всички се събрахме в малката стая, за да решим ще ходим ли в музея и галерията или не.

— Каква галерия пък в Елена? — подхвърли Илия.

— И някаква музейче... — допълни Наско.

— Нали види, къде ще ходим? — обади се Евгени.

— Нека да излезем — викна момичетата.

Пак се разделихме на две — момичетата и момчетата.

В такива случаи командирът решава...

— Облечете се по-добре и тръгваме!

— Bravo!... — не издържа Ганка.

В двора на галерията нямаше никой. После забелязахме едно момиченце — чете някаква книжка на сянка.

— Тъжко ли търсите?

— Не, търсим този, който ще ни отвори да разгледаме галерията.

— Почакайте.

След малко се върна с един голям ключ. Влязохме. Гледай ти — картини от Стоян Венев! Койко много българско има в тях! Селяните сякаш са от черноморие и есенно слънце. Топлина и добър дух — като детска усмивка — лъха от лицето на този старец. Особена мъдрост има в тия картини. Земята, Илия не можахме просто да го огъкнем от картината „Суша“. А пък професор Иван Петров, Завлазя

го мъката на двете селянки, сали на върху напуканата земя. Тъжна картина, сурова и скръбна. Като дните на ншпите майки преди три десетилетия. Особено силно впечатление ни направиха пейзажите на еленчани на Йордан Попов. С много майсторство и силно чувство са рисувани. Няма хора в неговите картини, а животът си личи. От тук е минал селянин и е събрал селото на купи. Нявите сякаш току-що са изгорели. Старите еленски къщи са нарисувани с много лиризъм. Чудесни са и портретите, графиките, натюрмортите. Вече излизаме, а Илия още един път се върна при картината „Суша“. А пък не му се идваше...

Тръгнахме към музея „Еленската даскаловина“, както някога сполучливо е нарешил дядо Петко Славейков Еленското класно училище. Хубава дървена порта на двора. Дървена стълба и скромна дърворезба. Шастливият случай ни помогна — в музея току-що бе влязъл инспекторът от „Народна просвета“ при Градския народен съвет в Елена Петко Петков. Неговият разказ ни увлече. Повече ни през дните на от днешното минало — основането на Елена, построяването на „Калето“, разрушаването му, основаването на първото класно училище в страната и спортът с копривеници, старата часовникова кула. И още колко работи!

Интересен е животът на петимата братя Кръшовски — четници и знаменосци, участници в легията и писари в четите; на поп Сава Карафилов — „дясната ръка“ на Ботев, Ганка си записала думите му, кззати след слизането от „Радецки“. Никой от нас няма да повреди в нещо мирните селяни, били те българи или турци, без разлика на вяра и народност. И после поели към Околчица...

Запазени са ценни вещи на бележници българи — еленчани на Иларион Макариополски, султаниски ферман от 1870 г. за независимостта българска църква, един глобус донесен от Одеса, посечен от османски ятаган, църковна книга, И още много книги, документи, оръжия...

Не може всичко да се изброи. Бедата не е там. Тя е другаде — че много трудно може да се предаде настроението на всички след излизането от музея; замислените сериозни очи на Илия и Евгени, смълчаните лица на всички момичета. Командирът каза малко поетично:

— В Еленския балкан продължава да свети едно огнище на родолюбие и българщина. Прибрахме се...

Георги ГЪРДЕВ

ЖИВОТ, ОТДАДЕН НА КНИГИТЕ И ХОРАТА

тене, ама дето да ни легне на сърце. Нали знаеш? — после, срещнал разбирането в погледа на библиотекаря, намригаше стучастнически.

За тия момчета Марин Правоз също винаги имаше книги, макар че библиотеката разполагаше едва с 2000 тома до 9. IX. 1944. По едно време Иван Пейков се загуби. Беше отишъл при партизаните. Вместо него идеха другите момчета, но останали насаме с Марин напомняха:

— Да ни дадеш книги, ама такива дедо с Ванката вземахме... Пък и да са повечко...

И чрез тях книгите пак достигаха до там, където ги чакаха с трепет — при нежеланите, при партизаните.

...Един ден Клифареве остана с неканени гости — жандармеристи. Настанили се бяха те в читалището. Марин изтръгна. Когато трябва да се прочиства библиотеката от комунистическа литература, той беше събрал сп. „Ново време“ и други книги в едно старо шкафче и го беше прибрал в съседната стая. Не можеше и да си помисли да го унищожи. Сега в тази стая се беше настанил началникът на частта. Той знаеше, че ако този началник прояви интерес към шкафчето, няма да бъде очарован от любовта на библиотекаря към книжното богатство и за тази си любов ще трябва да отговаря. Но не това толкова безпокоеше Марин, а надвисналата опасност книгите да бъдат унищожени. Оказа се обаче, че на жандармериста тук не му беше до ровене в шкафчето, а по този начин десетките ценни броеве на списанието бяха скрити от другите враждебни очи.

А после дойде свободата и вече никой не криеше интереса си към съветската литература.

а томовете на Ленин все не стигаха. Особено трудно стана на Марин да задоволи всички, когато през улицата на Клифареве тръгнаха отрядите на синевбузите. Момчетата и момичетата отиваха да се преоборят с Балкана, да го прорежат с прохода, който щеше да носи името Младечки, а в бригадирските рубашки скътваха книги. Много от тези книги бяха на читалищната библиотека в Клифареве, отнесени лично от библиотекаря Марин Правоз.

Търкаляха се годините — след борбата започна грандиозно строителство, а сега в Клифареве расте дори завод. Младите машиностроители се оказаха също добри приятели на книгата. За завода се разкри филиал на читалищната библиотека. В помощ на Марин сега там работи комсомолката Стефка Велчева. Като баша се рава старият библиотекар — добра стопанка ще излезе от Стефка на това вече 19 000 томно книжно богатство, с което сега разполага библиотеката на читалището.

...Ден след ден, година след година — 32 години сред книгите и с хората. А Марин все така обхожда малките села и махалите в общината и отнася нови книги, все така вечер до късно се застоява в разговор с читателите... Него — читалищния библиотекар го познават и млади, и стари. За неуморния си труд той е удостоен с орден „Кирил и Методи“ — III степен и златна значка. Всички с радост посрещнаха неговите отличия, дай дайки, че с право и зачетат трудът на този, който умело е причувал да навлезат в голямото богатство от знания, скрито в страниците на книгите.

Б. СТЕФАНОВА

МОДЕРНИ, УДОБНИ И КРАСИВИ ПЪТИЩА

Народната власт у нас направи само около 22 000 км пътища, намиращи се в крайно лошо техническо състояние и предимно годни за коларско движение. При това едва 9 км от тях имаха асфалтобетонно покритие. Това жалко наследство постави пред Главно управление на пътищата веднага след 9. IX. 1944 год. твърде много огромни и неотложни задачи. Те произтичаха преди всичко от все по-ускореното развитие на България като предпочитана туристическа и курортна страна, от небивалия напредък в икономиката, от непрекъснатото културно издигане на народа.

Колко труд и ентузиазъм, колко хиляди и десетки хиляди работни дни бяха необходими, за да създадат това, с което заслужено се гордеем. Само за четвърт век повече от 13 000 км нови модерни пътища! Сравнение то с миналото е излишно. Но има нещо много по-важно. Основната част от тях са с подобрени технически качества. А над 15 000 км от пътна мрежа в страната е покрита вече с различни видове асфалтови настилки. Всичките те се отличават с богато и културно оформление — с крайпътни насаждения, чешми, мотели, площадки за отдих, които остават трайни и незабравими спомени у пътуващите по нашите магистрални и междуградски пътища.

Бурното развитие на автомобилното движение и междуградския туризъм у нас постави като последните години нови, още по-големи задачи и особено по направление София — Черно море. Само през миналата година повече от 263 000 чуждестранни превозни средства са преконали тази територия. Затова в перспектива се предвижда основната част от капиталовложението в бъдеще да бъде насочена именно към изграждане на пътища с направление Запад — Изток. Новите пътни артерии: София — Пловдив — Поповица — Стара Загора — Бургас, София — Карлово — Сливен — Бургас и София — Велико Търново — Шумен — Варна ще бъдат завършени още през тази петилетка.

Значителни средства вече се изразходват и за подобряването и реконструкцията на пътищата, водещи до важни планински курорти. През тази година окончателно ще бъдат завършени Говедарци — Маловица, Драгалевци — Алеко и Белово — Юн дола. Твърде много за развитие на туризма ще спомогне и реконструкцията на пътя София — Благоевград — гръцката граница.

През юбилейната година ще бъдат завършени още 14 км от магистралата София — Калотини. Това ще бъде във всяко отношение модерен четирилентов път, който ще позволява движение на превозните средства с над 100 км в час. В момента усилено се работи и на 50-километровата отсечка Пирдоп — Розино (през Розовата долина). Тук е пред завършване най-модерното на Балканския полуостров мостово строителство. Шест от общо дванадесетте моста вече са готови. Строи се и новата варианти от с. Микре до Севлиево с дължина 46 км, чрез която ще се избегне трудното преминаване по сегашния път през Ловеч. Окончателният път завършване ще стане през следващата година.

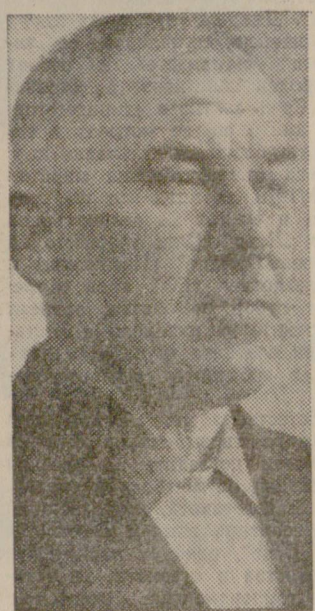
През тази година нашите и чуждестранните автомобилисти ще пътуват по съвременен магистрален път между Варна и Златнигата пясци. Пропускателната му способност ще надхвърля 20—25 хил. автомобили в лентовете при пълна безопасност за пешеходците.

Вече е готов и предстои да бъде приет от Министерския съвет и проект за изграждането на автомагистралата „Тракия“ в участъка София — Пловдив — Поповица. Това ще бъде първата отсечка в свързаното на Черноморието чрез автомагистрала към Бургас и оттам към Варна.

Стопански оправдано и целесъобразно е и построяването на северната магистрала „Хемус“ — София — Плевен, която ще има изключително голямо значение като пътна артерия през Дунавската равнина по посока към Черноморието.

В перспектива се очертава и създаването на крайморски панорамен път, който да минава през наша и турска територия — директно за Истанбул. Освен това Главно управление на пътищата предвижда през следващата петилетка да се изгради цяла система от автомагистрални с разпределителни платна, които да обхващат района София — Пловдив — Айтос — Варна, а в Северна България — София — Плевен — Шумен — Варна. Това всъщност ще представлява огромна автомагистрален пръстен, който окончателно ще бъде завършен около 1990 г. Всичко това ще превърне Родината ни в страна с модерни, удобни и красиви пътища и ще допринесе за още по-голямото развитие на туризма у нас.

Гинка ШИШКОВА

БОЙЦИ
НА КООПЕРАТИВНИЯ
СТРОИ

Утрото обещава хубав ден с усмивката на ранобудното слънце. „Дано бъде хубав!“ — мислят си жените от зенето на Анка Дончева от Буйновци. Нарамилени вили, още рано сутринта, те поемат нагоре из „Урвата“, за да започнат навреме работа „че леда до знае човек това не постоянно време, погледж заваляло“. А нали толкова много декар покосена люцерна и ливади чакат на техните ръце.

Пластовете събрана люцерна се зареждат един след друг. След малко и камениите пристигат, а после поемат към сеновала, вече натоварени. Може пък дъждовете да спрат за седмица-две. Но не би. Към обед черните облаци отново се събират на стада от север и поемат нагоре към Балкана. Ясно, и този ден няма да се разминат без дъжд.

Жените спират да събират и се приседват към товарачите. Поне и този курс да направят трите камiona. Облаци

Ал. БЪЧВАРОВ

Това са само частичка от тях. Само тримата от първата редица на Килифаревския кооператив. Хора с много обич към труда. Станали майстори в земеделската професия. Разнесли славата на златна лозари-пепиниери дал-ч из пределите на родната страна.

Те крачат с вдъхновение към юбилейното 25-то утрото на Девят септември. Един до друг — бригадирът Нешо Гьонов, закричав с младшия си орден, звановодката Куна Харизанова със сребърен и звановодът Йордан Пушкарков, със златен.

Н. ТИНЧЕВ

Икономическото стабилизиране на ТКЗС-Алеково

Непрекъснат ръст на производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията ★ 100 кг пшеница струват 4.70 лв, 100 кг захарно цвекло 1.12 лева ★ Средногодишното възнаграждение на работоспособен кооператор 1201 лева.

Трудово-кооперативното земеделско стопанство в Алеково е основано през 1946 година. През двайсет и три години на своето съществуване то допринесе много хората от общината да се змозгат икономически. Алеково да добие коренно нов облик. Пътят обаче до това икономическо стабилизиране, до подобряване жизненото равнище на кооператорите, беше твърде труден. Дори и след масовизацията на стопанството през 1950 год. земята трябваше да се обработва по примитивен начин с волски и конски дугове. С всяка изминала година, разбира се, все по-широко навлизаше в кооператива механизацията, все повече процеси, по отглеждането и прибирането на културите се извършваха с машини.

Ако сравним машинната обработка през 1969 г. с тази от 1962 г. ще видим, че тя се е увеличила от 170 000 декара мека оран на 316 660, или изразено в проценти — 184 на сто. С внедряването на техниката в стопанството се повишават и производителността на труда. През 1962 г. например 1 450 000 лева обща продукция е произведена за 212 456 човекодни, а през 1969 г. — 2 262 000 лв. обща продукция се произвежда да се произведе със 167 000 човекодни. И така през 1962 г. един човекоден е носел 7.02 лв. обща продукция, а през 1969 г. — 13.50, като през 1962 г. стопанството е работило с 962 постоянно заети кооператори, а през 1969 г. — с 663.

Когато анализираме фактора работа, сила в стопанството, виждаме, че броят на работоспособните хора е намалял с около 30 на сто. За сметка на това се е увеличила техниката. С внедряването на повече и по-ефективна техника в стопанството, при обработването на зърнените култури, голяма част от труда на кооператорите отпадна. Това налага да се измени и структурата на културите. През 1962 г. кооперативът е имал 1300 дка трайни насаждения, а сега — 2357 дка, от които 1012 — лозя. Тогава са произведени зеленчуци на площ от 300 дка, докато през 1969 г. те вече са 826, а общата продукция в зеленчуковото производство в сравнение с 1962 г. е нараснала близо два пъти.

Измени се и структурата в животновъдството. Подобен е породният състав в говедовъдството и овцевъдството. От 323 000 лв. през 1962 г. общата продукция се предвижда да нарасне на 505 000 лв. през 1969 г.

Анализът на резултатите показва един непрекъснат ръст на общата селскостопанска продукция в кооператива. А това говори за правилното планиране на разхода на труд и материални средства, за използването на прогресивни методи и технологии, нова по-производителна техника, по-високи родоцити сортове в растениевъдството, по-високопродуктивни животни.

Едновременно с нарастването на средните добиви и увеличаването на доходите от един декара, намалява и себестойността за пшеницата — от 6.12 лв. за 100 кг през 1964 г. на планирана 4.76 — през 1969 г., а ечемика — от 5.24 лв. на 4.46, на

МЛАДИТЕ РАЦИОНАЛИЗАТОРИ

Млад специалист е инженер Иван Мунджиев от Стройрайон — Горна Оряховица. Сега прави първи стъпки в строителната професия, но неговото неспокойно комсомолско сърце и остър ум го нареждат сред активните рационализатори. Умело работи с рационализаторския колектив. Вече са направени 12 рационализаторски предложения, от които са внедрени 3 с икономически ефект 6000 лева. Колективът направи предложение да се подмени покривната конструкция на жилищен блок № 6 от плосък покрив с четирискатен покрив с керемиден тип „Мизия“ върху стомано-бетонна плоча. При тази промяна се спестява скъпата и трудно поддържащата се хидроизолация от битумни материали, която се заменя с грейна и по-ефективна изолация. Същевременно се спестява и дървен материал.

Друго ценно предложение на колективата е заменянето на стоманобетонния обект със стоманен, с оглед да се съкратят сроковете за изпълнение на обектите.

Рационализаторският колектив работи и върху някои основни проблеми по замаяната на плоските покриви с покривни от керемиди тип „Мизия“ на стоманобетонни ребра.

Д. МАРИНОВ

захарното цвекло — от 2.31 лв. на 1.12 лв. и прочие.

Какво показва производителността на труда. През 1964 година за един човекоден е произведена 225 кг пшеница, а през 1969 г. се предвиждат 285, за захарното цвекло — 434 кг срещу 642.

До 1968 г. зърнените култури се отглеждаха в полевъдните бригади. От миналата година в стопанството се обособи като отделна производствена единица бригада за комплексна обработка на зърнените култури. Прилагането на промишлените технологии в зърнопроизводството води до високи икономически показатели. Освободената от машинните работна ръка ще се ангажира в други участъци на материалното производство, като

по този начин ще се увеличат доходите на стопанството.

Като естествен резултат на бързо нарастващата рентабилност на производството, кооператорите получават все повече доходи. През 1962 г. са разпределени 500 884 лв., а през 1969 г. се предвижда да се разпределят 796 000 лева. Или средно на зает кооператор — 1201 лв., при 663 — за 1962 година.

Всичко това говори най-убедително за едно планомерно и ритмично увеличаване производителността на труда и намаляване себестойността на цялата селскостопанска продукция, за едно по-сигурно икономическо стабилизиране на кооператива.

Илия ГЕОРГИЕВ

зав. отдел „Плано-икономически“ при ТКЗС — Алеково

ЗА УДОБСТВО НА КЛИЕНТИТЕ

Колективът на ДСП „Петрол“ в Горна Оряховица като се съб разява с постоянно нарастващи нужди в промишлеността, транспорта, селското стопанство и на гражданите от петролни продукти, полага големи грижи за увеличаване на съдовата вместимост по складовите и мрежата от бензиностанции. През тази година ще влезе в експлоатация разширението на петролната база в село Поликраище, с което почти се удвоява нейната съдодов вместимост. През 1970 и 1971 година предстои разширението на петролните бази в Павликени, Стражица и Габрово. Осъществяват се мероприятия за увеличаване на съдодовата вместимост и в останалите складове.

Понастоящем в обсега на окръжното предприятие има 20 бензиностанции, подпомага част от които са нови. Проектират се и ще се построят през следващата година бензиностанции в Лясковец, Първомайски, Вонеша вода, Габрово и село Златица, а в строеж са бензиностанции в Кавен, Драганово и Крамолин. Една от главните грижи на ръководството на предприятието е модернизацията и увеличаването на съдовата вместимост на старите бензиностанции. През 1967 г. беше основно преустроена старата бензиностанция в Севлиево. През тази година се извърши основен ремонт и разширение на старата бензиностанция във Велико Търново, с което ще бъде приключено с преустройството на старите бензиностанции.

Въпреки че в Горна Оряховица има две бензиностанции, преустройството на старата трябва да се извърши в съкратени срокове, за да се съкрати времето, през което ще създадат неудобства за някои от нашите клиенти — предприятия или частни лица.

Това създаваше допълнителни трудности, тъй като обемът на работата беше значителен. Трябваше да се преместят помпите. Да се направи ново пътно платно, тротоар около бензиностанцията, да се махне козирката, да се постави нова електрическа инсталация, нови резервоари, да се озеленят свободните площи. Трудностите се увеличаваха и от това, че нито един строителна организация не искаше да се заеме с преустрой-

ството на бензиностанцията. То ва наложи то да се извърши по стопански начин с наличните строителни работници и подвижната работилница, обслужвана от 3—4 души. Благодарение на взетите мерки, ежедневния контрол и отчитане на работата, групата, заета с ремонта на бензиностанцията, под ръководството на техническия отдел на през приетият, успя да завърши преустройството.

Ако не бяха дъждовете, липсата на някои материали и опит, преустройството щеше да завърши още по-рано.

Бензиностанцията вече работи и всички шофьори, граждани и гости на Горна Оряховица ще бъдат занаят по-бързо и по-културно обслужвани. През следващата година ще се поставят допълнително още две помпи, ед на за нафта и една за бензин.

Коста КОСТОВ

Стоян ЖЕКОВ

Строителен техникум „Георги Димитров“ — Велико Търново Т Ъ Р С И

ОГНЯР И ПОМ. ОГНЯР.
Заплата по штат.
За справка на тел. 22-44

3-3

ДАП „Пътнически автотранспорт“ — Елена С Ъ О Б Щ А В А,

че открива от 11 август, понеделник, автолиния Велико Търново, Елена, Котел, Карнобат, Айтос, Бургас през Сонгурларе и обратно. Автолинията ще се поддържа ежедневно. Автобусът ще тръгва от Велико Търново в 7.30 часа, а от Елена в 9.30 и ще пристига в Бургас в 16.30 часа. От Бургас ще тръгва в 8 часа и ще пристига във Велико Търново в 17 часа. Пътниците ще имат много удобни връзки с Бургаското черноморие и почивните комплекси — Слънчев бряг, Несебър, Поморие, Созопол, Китен и други. Времетраенето на пътуването се намалява с над 30 на сто, а стойността над 40 на сто.

Граждани, ползвайте новото разписание за пътуване до красивото Черноморие.

Завод за палети — Велико Търново

Т Ъ Р С И

Началник производствено-диспечерски отдел — със средно техническо образование.

Счетоводител — с висше образование.

Конструктор — с висше или средно техническо образование.

Технолог — с висше или средно техническо образование.

Началник отдел „Капитално строителство“.

Заплати — съгласно щатна таблица 20.

Огняри — 3.

Електрозаварчици от I до VII разред.

Заплащане по следната система. Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“, тел. 34-28.

4-2

Майсторката

Заварих я седнала до машината, която пееше в ръцете й. Не година — две, а цели седемнадесет години майсторката Пенка Хаджиденчев от ТПК „Москва“ — Сухиндол ръководи шивашкия отдел за дамски дрехи. Как намира време тази възпитанка, весела жена да се справя с толкова задължения — да ръководи отдел, да напътства, да създава работа за колективите си, да крои и шије?

А само това ли? Посетите ли дома й, ще се измъкнете от образователна уредба и чистота. Малка, спретната къщичка, в която всичко е на място. И тук навсякъде личи, че шета първа ръце, че зорко бдят две влюбени в семейството си очи. Заговорите ли пък с двете й дъщери — студентки, остават очаровани от възпитанието, което им е дала тази прекрасна кооператорка.

Може би любовта към професията си Пенка е наследила от баща си — дългогодишен шивач. Може би в своята работа тя намира смисъл и съдържание на живота си. Не знаем. Но колкото пъти мина покрай кооператива, чувствавах как една приветлива жена раздава своето умение на по-младите си другари.

Помня Пенка от малка, като ученичка в началното училище и прогимназията — ученолюбива, смирена и изпълнителна. За върши с добър успех основното си образование и се записа в тогавашното стопанско училище, да учи „занаят“. Това училище събираше децата на беднотията от Сухиндол и околните села.

След завършване на училището сви гнездо в покрайнините на селото със своя другар-кооператор и се занимава годините една след друга, изпълнени с

тревоти, грижи и много труд. От 1949 година досега е в кооперацията, ръководителка на отдел, или „майсторката“, както с уважение я наричат нейните другари.

И наистина, Пенка е майсторка в професията си, художничка.

— Това, което изработи Пенка, казват многобройните клиенти на кооперацията, личи. То е изпипано, с вкус, е разбирателно.

Кооператорката Пенка Боянова редица години е ударила рекорд, редовно произвежда плановите си и дава качествена продукция.

— Още отсега мога да заявя — казва Пенка, — че не съм дашил отдел, но и кооперацията ще посрещне с чест и произведен производствен план юбилей на Свободата.

